

ANGELČEK

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 2.

Ljubljana, 1. februarja 1910.

XVIII. tečaj.

Snežen mož.

„Stoj, pred hišo, mož snežení,
naj te brije mraz!
Metlo — na! — le primi v roko,
da boš stražil nas!

Ako kdo ponoči pride,
údrí ga z metlo,
da odbežal vzdihovaje
čez poljane bo . . .“

Očka so zaprli vrata,
Tonček šel je spat
v živi nadi, da ne drzne
se nihče do vrat.

Skozi okence posveti
solnce drugi dan.
Tonček brž hiti iz izbe
malko še zaspan.

Južen vetrec ga pozdravi
in zaveje mu v obraz,
Tonček se pa čudi, — čudi —,
kje je mož in mraz.

